

- розрахунки порівняно з відомими експериментальними даними, співпадіння яких відповідає порядкам степеня з основою 10.

Література

1. Ландау Л.Д., Лифшиц Е.М. Теория упругости. – М. : Наука, 1965. – 204 с.
2. Стащук М.Г. Вплив концентрації водню на напруження у суцільному металевому циліндрі / М.Г.Стащук // Фіз.-хім. механіка матеріалів, 2017. – №6. – С. 73-79.
3. Карслоу Г., Егер Д. Теплопроводность твердых тел. – М. : Наука, 1964. – 488 с.

УДК 330.32:656

СТЕГНЕЙ М.І.,
Мукачівський державний університет
ІРТИЩЕВА І.О.,
Миколаївський національний університет
кораблебудування імені адмірала Макарова
КРАМАРЕНКО І.С.,
Миколаївський міжрегіональний інститут
розвитку людини ВНЗ "Університет "Україна"

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Протягом трансформаційного періоду останніх двох десятиліть наша країна, на жаль, не досягла достатнього для ефективного технологічного розвитку рівня інвестиційного потенціалу. Процеси формування діючих інвестиційних ресурсів та їх раціонального використання для забезпечення економічного зростання гальмувалися під дією кризових явищ, неефективної економічної політики в інвестиційно-інноваційній сфері та значно ускладнилися останніми роками внаслідок військового конфлікту й окупації частини територій. У загальному, процеси трансформації економіки України обумовлені логікою історичного переходу від адміністративно-командної системи управління економікою, що втратила актуальність в умовах здобуття незалежності та розриву значної частини функціональних взаємозв'язків з республіками пострадянського простору до відносно ефективної ринкової моделі управління на ліберально-капіталістичних засадах.

Аналізуючи вплив процесів трансформації вітчизняної економіки на рівень інвестиційної активності вітчизняних підприємств, можна виділити окремі етапи, що характеризують вплив окремих макроекономіки та інституційних ефектів на розвиток інвестиційного потенціалу. Початковий етап (1991-1997 роки) характеризується проведенням активних реформ у сфері власності (запуск процесів роздержавлення і приватизації) та державного регулювання (відмова від державного регулювання цін, зниження ролі державних монополій, спрощення механізмів регулювання зовнішньої торгівлі, посилення ринкових механізмів розподілу ресурсів).

У період поглибленої трансформації (1996-1999 роки), не зважаючи на прояв гострих соціально-економічних проблем, що виникли внаслідок подальшої структурної перебудови національної економіки в напрямку її

радикального переходу до ринкового укладу і супроводжувалися стрімким падінням реального ВВП, обмеженням державного фінансування інвестиційних проектів та загостренням соціально-економічних кризових явищ (інфляція, безробіття, заборгованості по виплаті заробітної плати) та відсутності інституційних механізмів регулювання фінансового ринку, обсяги капітальних вкладень та іноземних інвестицій демонстрували повільні тенденції до зростання.

Починаючи з 2000 року на тлі поступової стабілізації трансформаційних процесів, формування діючих ринкових та нормативно-правових механізмів регулювання економіки, активного розвитку фінансового сектору та сприятливої кон'юнктури на зовнішніх ринках спостерігався період прискореного зростання національної економіки, що продовжувався до кінця 2008 року. Впродовж цього періоду реальний ВВП зріс з 175,9 до 990 млрд. грн. (майже в 5 разів), а обсяги прямих іноземних інвестицій збільшилися майже у 10 разів [1].

Період 2008-2010 років можна охарактеризувати як кризовий для вітчизняної економіки. Під дією світової фінансової кризи та відсутності дієвих механізмів адаптації, Україна втратила близько 27% реального ВВП. Майже у всіх секторах економіки спостерігалися деструктивні процеси: скорочення промислового і аграрного виробництва, зниження обсягів товарообороту, падіння купівельної спроможності населення, розбалансування банківської системи. Водночас, тенденції зростання прямих іноземних інвестицій залишилися майже незмінними, що серед іншого, дозволило у 2010 році стабілізувати економічну ситуацію та певним чином нівелювати наслідки кризових явищ.

Посткризовий період 2011-2014 років характеризувався помірним економічним зростанням, проте повністю подолати наслідки кризових явищ в економіці не вдалося. При цьому, темпи капітального інвестування в цей період демонстрували негативні тенденції.

Найбільш руйнівні та деструктивні наслідки для розвитку національної економіки спостерігалися у період 2014-2015 років і були зумовлені станом військової агресії, окупацією територій та різким загостренням соціально-економічних суперечностей. Внаслідок втрати частини територій та військового конфлікту на Сході Україна втратила близько 20% промислового потенціалу та людського капіталу. Водночас, суттєве скорочення державного фінансування, розбалансування банківської системи та підвищення ризиків призвели до зниження інвестиційної активності. У 2015 році, обсяги іноземних інвестицій становили 71% порівняно з 2014 і продовжували знижуватися у 2016 (-16%) та у 2017 (- 3%). Загалом протягом 2014-2017 років, обсяги іноземних інвестицій скоротилися на 22473,7 млн. дол.. США (-48%) і лише у 2018 ці тенденції стабілізувалися і вдалося вийти на незначне зростання (+1) [1].

Проведені дослідження показали, що процес формування інвестиційного потенціалу та його реалізація у формі капітальних інвестицій знаходиться у прямій залежності від розвитку національної економіки, стадії її життєвого циклу та ефективності фінансово-кредитних механізмів. Водночас, залучення іноземних інвестицій в економіку потребує насамперед економічної, політичної стабільності та зниження рівня інституційних ризиків.

Література

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК: 338.48:379.85

ТИЩЕНКО С.В.,
Житомирський національний агроекологічний університет

ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОЇ БАЗИ ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ

На сучасному етапі розвитку вітчизняна галузь туризму постійно модернізується видозмінюється під масою новітніх змін геополітичних процесів які відбуваються як в країні так і в усьому світі. Український ринок туризму постійно розвивається і має ряд нових можливостей щодо постійного розвитку формування туристичного потенціалу. Цьому є і взята стратегія розвитку Туризму в країні. Уряд схвалив Стратегію розвитку туризму та курортів на період до 2026 року. Документ розроблено з метою створення умов для забезпечення прискореного розвитку сфери туризму і курортів, перетворення її у високоефективну, інтегровану у світовий ринок галузь [2].

Аналізуючи ряд регіонів України слід відмітити, що деякі території використовують не весь ресурсний блок для формування туристичного потенціалу. Слід підкреслити, що актуальність теми дослідження визначена необхідністю виконання теоретично обґрунтованих та прикладних розробок, які забезпечують створення концепції ефективного просування туристського продукту в регіонах.

Теоретико-методичну основу дослідження даної тематики склали праці вітчизняних та іноземних авторів таких як: Александрова А.Ю., Биржакова М.Б., Боголюбова В.С., Нестерчук І.К., Любіцева О.О., Пилявський В.П., Махошин С.А., Айзард У., Дж. Хокінс та ін. Питаннями щодо розробки та просування туристського продукту, створення брендів та формування атракцій та дестинацій займаються такі видатні науковці як: Котлер Ф., Рейна І., Хаффа Д., Алексєєва В., Гудзинський С., Арнаутов В. та ін. Але не дивлячись на такі численні дослідження залишається ще досить багато невирішених на достатньому рівні питань щодо створення та просування туристського продукту який сформовано на основі концептуальних туристсько-рекреаційних атракцій для територій де ще є багато невикористаної ресурсної бази.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>